

Sygn. akt VI GC 121/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2013 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) **Spółki z o.o. w K.**

przeciwko: (...) **S.A. z siedzibą w K.**

o zapłatę

- I. **z a s ą d z a** od pozwanego (...) S.A. z/s w K. na rzecz powoda (...) Spółki z o.o. w K. kwotę 172.036,16 zł (sto siedemdziesiąt dwa tysiące trzydzieści sześć złotych 16/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 14 lutego 2013 r. do dnia zapłaty,
- II. **o d d a l a** powództwo co do odsetek w pozostałym zakresie,
- III. **z a s ą d z a** od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.219 zł (dwanaście tysięcy dwieście dziewiętnaście złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3.617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego,
- IV. **z w r a c a** na rzecz pozwanego (...) S.A. z/s w K. niewykorzystaną zaliczkę na wydatki w kwocie 400 zł (czteryście złotych).

Sygn. akt VI GC 121/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 lipca 2013 r.

Pismem z dnia 26 lutego 2013 r. powód (...) Sp. z o.o. w S. wniósł przeciwko (...) S.A. z/s w K., pozew o zapłatę kwoty 172.036,16 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

Uzasadniając żądanie pozwu podał, że w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej strony zawarły w dniu 14 czerwca 2012 r. umowę o roboty budowlane nr (...) (...). Powód w ramach umowy wykonał szereg prac, których wykonanie pozwany jako zamawiający potwierdził w dniu 30 października 2012 r. w dokumencie TER nr 2. Przedmiotowe roboty zostały objęte fakturą VAT nr (...) z dnia 14 stycznia 2013 r. Pozwany bezpodstawnie warunkuje zapłatę spornej należności od dostarczenia protokołów odbioru potwierdzonych przez Inżyniera (...) i Inspektora Nadzoru, którymi sam dysponuje wobec otrzymania od generalnego wykonawcy zapłaty za roboty wykonane przez powoda jako podwykonawcę. Protokołów tych pozwany nigdy nie będzie w stanie doręczyć bowiem nie jest stroną jakiegokolwiek umowy pomiędzy inwestorem

(...) S.A.) a generalnym wykonawcą (G. E. w O.). Dodał, że pozwany otrzymał wynagrodzenie za roboty wykonane przez powoda jako podwykonawcę.

W dniu 20 marca 2013 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt VI GNc 126/13 (k. 37).

Pismem z dnia 11 kwietnia 2013 r. pozwany (...) S.A. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów postępowania.

Strona pozwana zarzuciła powodowi brak podstaw do wystawienia faktury i żądania wynagrodzenia, a w dalszej kolejności niewłaściwe wykonanie robót i spowodowanie szkody po stronie pozwanej spółki.

Pozwany przyznał, że podpisał umowę z generalnym wykonawcą robót, tj. z konsorcjum (...) Sp. z o.o. i G. E., realizowanych w N., na rzecz inwestora (...) S.A.

Następnie pozwany podpisał z powodem jako dalszym podwykonawcą umowę o realizację robót w zakresie robót drogowych, sanitarnych i ziemnych. Stwierdził, że do uzyskania zapłaty konieczne było przestrzeganie zasad dokumentowania odbiorów, sporządzania właściwych dokumentów rozliczeniowych i potwierdzenia wykonania robót przez generalnego wykonawcę, tj. Inżyniera (...) (§ 9 ust. 2 umowy). Powód takich protokołów pozwanemu nigdy nie przedstawił. Dodał, że wobec wadliwości robót część z nich nie została zatwierdzona, zaś co do robót zatwierdzonych okazało się, po próbie kontynuowania porzuconej przez powoda budowy, iż roboty te są wadliwe i wymagają powtórzenia.

Strona powodowa w piśmie z dnia 25 kwietnia 2013 r. ustosunkowała się do zarzutów zawartych w sprzeciwie oraz podtrzymała swoje stanowisko

w sprawie. Powód podniósł nadto, że odbioru pomiędzy zamawiającym a wykonawcą dokonano w dniu 30 października 2012 r. jednocześnie przyjmując wykonane roboty. Strony bez względu na zapis umowy, nie mogły skutecznie uzależnić wymagalności roszczenia o zapłatę wynagrodzenia za oddane roboty od wcześniejszego rozliczenia się przez innych uczestników inwestycji bowiem byłoby to bowiem sprzeczne z istotą umowy o roboty budowlane.

Odnosząc się do zarzutów pozwanego w zakresie wad wykonanych robót powód stwierdził, że jest on bezzasadny i podniesiony jedynie na potrzeby niniejszego procesu. Zarzut ten przez pozwanego nie był wcześniej podnoszony. Natomiast protokół rozbieżności datowany na dzień 8 września 2013 r. nie odzwierciedla rzeczywistego stanu i pozostaje w sprzeczności z protokołem odbioru robót z dnia 30 października 2012 r.

Na rozprawie w dniu 10 lipca 2013 r. strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. w L., działając jako Lider Konsorcjum firmy (...) Sp. z o.o. i firmy (...), zawarł w dniu 6 czerwca 2012 r. z (...) S.A. jako wykonawcą umowę nr (...). Inwestorem przedmiotowej inwestycji była (...) S.A. z/ s w L. Oddział R..

Na podstawie powyższej umowy pozwany podjął się na zlecenie Konsorcjum wykonania robót budowlanych na zadaniu inwestycyjnym (...) N. oraz (...) N.". Zakres robót obejmował roboty ziemne, roboty drogowe, roboty budowlane i roboty sanitarne. Szczegółowy zakres robót określał harmonogram rzeczowo-finansowy stanowiący załącznik nr 1 do umowy.

Nadto strony zastrzegły w § 11 umowy, że wykonawca nie może przenieść swoich praw i obowiązków wynikających z w/w umowy na inną osobę czy jednostkę organizacyjną, w całości lub części, bez wcześniejszej pisemnej zgody Zamawiającego.

(Dowód: umowa z 6.06.2012 r. nr (...), k. 51-54)

W dniu 14 czerwca 2012 r. pozwany (...) S.A. jako zamawiający zawarły z powodem (...) Sp. z o.o. w S. jako wykonawcą umowę nr (...).

Na podstawie powyższej umowy powód podjął się na zlecenie pozwanego wykonania robót budowlanych na zadaniu inwestycyjnym(...) N. (...) N.". Zakres robót obejmował roboty ziemne, roboty drogowe i roboty sanitarne. Szczegółowy zakres robót określał harmonogram rzeczowo-finansowy oraz kosztorys stanowiące załącznik nr 1 do umowy.

Wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy strony ustaliły na kwotę 1.377.600 zł brutto (§ 2 pkt. 1). Przy czym strony dopuściły płatność w oparciu o faktury przejściowe oraz fakturę końcową wystawioną po odbiorze pełnego zakresu prac (§ 9 pkt. 1).

Podstawą wystawienia faktury przejściowej miały być protokoły odbioru elementu robót potwierdzone przez Inżyniera budowy i Inspektora nadzoru (§ 9 pkt. 2). Wynagrodzenie miało być płatne w terminie 30 dni od daty otrzymania faktury VAT wraz z podpisanym protokołem odbioru (§ 10 pkt. 1).

Przedstawicielem pozwanego był W. D., zaś wykonawcy B. F.. Natomiast funkcję Inżyniera (...) pełnił P. P. i E. G. W., zaś funkcję Inspektora Nadzoru Z. C. (§ 6 pkt. 3, 4, 5 i 6). Inżynier budowy reprezentował kierownika budowy z ramienia generalnego wykonawcy, natomiast inspektor nadzoru działał z ramienia inwestora.

Ponadto strony zastrzegły, że wykonawca może odstąpić od umowy jeżeli zamawiający odmawia bez uzasadnionych przyczyn odbioru robót lub opóźnia się w zapłacie należnego wynagrodzenia (§ 13 pkt. 2).

(Dowody: odpis KRS pozwanego, k. 5-9, odpis KRS powoda, k. 10-12; umowa nr (...)/La (...), k. 13-16)

W okresie od dnia 1 lipca 2012 do dnia 14 sierpnia 2012 r. powód wykonał na rzecz pozwanej spółki roboty wyszczególnione w Tabeli elementów rozliczeniowych nr 2 z dnia 30 października 2012 r.

W połowie sierpnia 2012 r. powodowa spółka została poinformowana przez pozwanego o fakcie ogłoszenia upadłości lidera konsorcjum i związanych z tym trudnościami dotyczących realizacji inwestycji. Jednocześnie pozwany zasugerował powodowi wstrzymanie się z wykonywaniem dalszych robót do czasu wyłonienia nowego lidera konsorcjum. W związku z powyższą informacją w połowie sierpnia 2012 r. powód wstrzymał się wykonywaniem robót objętych umową z dnia 14 czerwca 2012 r. Roboty na przedmiotowej inwestycji nie były realizowane od połowy sierpnia do końca października 2012 r.

(Dowód: tabela rozliczeniowa nr 2 z 30.10.2012 r., k. 19/2-24, zeznania świadka G. K. nagranie rozprawy z 10.07.2013 r.)

Powód pismem z dnia 28 września 2012 r., powołując się na opóźnienie w zapłacie wynagrodzenia objętego fakturą VAT nr (...), złożył pozwanemu oświadczenie o odstąpieniu od umowy nr (...) (§ 13 pkt. 2).

W odpowiedzi na powyższe pozwana spółka pismem dnia 4 października 2012 r. poinformowała powoda o prowadzeniu negocjacji z nowym liderem konsorcjum oraz zamiarze kontynuowania robót. Jednocześnie stwierdziła, że liczy na wykonanie robót ziemnych i drogowych przez powodową spółkę. Ponadto pozwana spółka podała, że w momencie zawarcia umowy z (...) rozliczone zostaną wykonane dotychczas prace.

(Dowód: pismo z 28.09.2012 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 17; pismo pozwanego z dnia 4.10.2012 r., k. 18)

W dniu 30 października 2012 r. strony dokonały oszacowania wykonanych przez powoda robót sporządzając na tę okoliczność dokument zatytułowany „Tabela elementów rozliczeniowych nr 2 za miesiąc (okres

od – do) od 31.07.2012r. do 14.08.2012 r. Umowa nr (...)/La (...)z dnia 14.06.2012 r. „Budowa stacji (...) N.oraz pola 110 kV w stacji (...)N.”. Wartość przedmiotowych robót określono na kwotę 139.866,80 zł netto.

Ze strony zamawiającego w/w R. podpisał G. K. (dyrektor realizacji), zaś ze strony wykonawcy B. F. (kierownik budowy). Na przedmiotowym protokole G. K. zamieścił adnotację: „Zakres robót wykonanych w okresie od 31.07.2012 do 14.08.2012 został wykonany. Warunkiem rozliczenia jest zatwierdzenie przez Inspektora Nadzoru powyższego zakresu w rozliczeniu pomiędzy Inwestorem a Generalnym Wykonawcą.”

(Dowód: tabela rozliczeniowa nr 2 z 30.10.2012 r., k. 19/2-24, zeznania świadka G. K. nagranie rozprawy z 10.07.2013 r.)

Powód z tytułu powyższych robót, na podstawie w/w tabeli rozliczeniowej, wystawił na rzecz pozwanego w dniu 14 stycznia 2013 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 172.036,16 zł brutto (139.866,80 zł netto) z terminem płatności 14 dni.

(Dowód: faktura VAT nr (...), k. 19, tabela rozliczeniowa nr 2 z 30.10.2012 r., k. 19/2-24 -22).

Pismem z dnia 21 stycznia 2013 r. pozwany powołując się na zapis § 9 ust. 2 umowy odmówił rozliczenia doręczonej mu w dniu 14 stycznia 2013 r. faktury uzależniając to od dostarczenia protokołu odbioru potwierdzonego przez Inżyniera udowy i Inspektora Nadzoru.

(Dowód: pismo pozwanego z 21.01.2013 r., k. 27)

Pismem z dnia 30 stycznia 2013 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do uregulowania należności wynikającej z faktury VAT nr (...) w kwocie 172.036,16 zł.

(Dowód: pismo z pełnomocnika powoda z 30.01.2012 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 25,26

Kierownik budowy J. W. (1)sporządził dokument datowany na dzień 8 września 2012 r. (omyłkowo wskazano 2013 r.) zatytułowany Protokół, którego przedmiotem były rozbieżności pomiędzy faktycznym stanem wykonania prac na zadaniu „Budowa stacji (...) N.oraz pola 110 kV w stacji (...)N.” a stanem wykazanym w protokołach odbioru i zafakturowanych przez powodową spółkę za okres od dnia 14 czerwca do 14 sierpnia 2012 r. W przedmiotowym dokumencie zakwestionowano wykonanie przez powoda robót na łączną kwotę 76.197,51 zł netto.

(Dowód: protokół z 8.09. (...), k. 55).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o powołane dowody z dokumentów, z wyjątkiem protokołu z 8 września 2012 r. Dokumenty te bowiem nie były kwestionowane przez strony postępowania tak co do autentyczności, jak treści.

Ustaień faktycznych w sprawie Sąd Okręgowy dokonał nadto w oparciu o treść zeznań świadka G. K.. W powiązaniu z dowodem dokumentu w postaci tabeli rozliczeniowej nr 2 z 30 października 2012 r. jego zeznania jawią się jako spójne, logiczne i dające pełny obraz stanu faktycznego w sprawie.

Sąd odmówił waloru wiarygodności dowodowi z zeznań świadka J. W. (1) i sporządzonemu przez niego protokołowi rozbieżności datowanego na 8 września 2013 r. Zeznania tego świadka pozostają bowiem w sprzeczności z zeznaniami świadka G. K., który nadzorował realizację tego kontraktu. Należy również zauważyć, że we wrześniu i październiku 2012 r. roboty były wstrzymane. Tym samym świadek J. W. nie mógł przejąć robót za powoda i już w dniu 8 września 2012r. sporządzić protokół rozbieżności. Gdyby nawet to zrobił i powiadomił pozwanego o rozbieżnościach i wadach wykonanych przez powoda robót to niemożliwym jest aby nadzorujący roboty G. K. o tym nie wiedział w chwili sporządzania Tabeli elementów rozliczeniowych nr 2, tj. w dniu 30 października 2012

r. W dokumencie TER nr 2 potwierdził zaś wykonanie robót według tabeli obmiarów, bez wskazania wad robót i rozbieżności co do rozmiaru robót, co przecież weryfikował.

Zdaniem Sądu gdyby wersja wydarzeń była taka jak twierdzi świadek J. W. (1) to z pewnością zastrzeżenia co do wykonanych przez powoda robót znalazłyby odzwierciedlenie w treści dokumentu z dnia 30 października 2012 r., bądź w adnotacji G. K., jak również w pismach pozwanego z dnia 4 października 2012 r. i 21 stycznia 2013 r. Twierdzenia J. W. (1) są zatem niespójne, co czyni jego zeznania oraz protokół rozbieżności z dnia 8 września 2013 r. (2012 r.) niewiarygodnymi.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron wobec ich niestawiennictwa.

Ponadto oddaleniu podlegał wniosek dowodowy pozwanego z opinii biegłego na okoliczności jak wskazane w sprzeciwie od nakazu zapłaty wobec ich zbędności dla rozstrzygnięcia sprawy. Teza dowodowa w/w dowodu nie została powołana dla wykazania zarzutów podniesionych w sprzeciwie, lecz zmierzała de facto do poszukiwania dowodów w zakresie czy w ogóle istniały wady robót wykonanych przez powoda, a jeżeli tak to jakie to były wady.

Sąd oddalił również wniosek dowodowy powoda z dowodu zapłaty przez pozwanego należności w sprawie VI GC 391/13 jako nie mający istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy (art. 227 k.p.c.).

Wniosek dowodowy z opinii geotechnicznej z czerwca 2013 r. oraz zeznań R. P. Sąd uznał za spóźnione w świetle art. 207 § 6 k.p.c.

Według tego przepisu sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody. W literaturze przyjmuje się, że przez termin „twierdzenie” rozumie się „wskazanie przez stronę okoliczności faktycznych, uzasadniających żądanie pozwu lub okoliczności faktycznych lub konkluzji skierowanych przeciwko żądaniu, nakierowanych zazwyczaj na pogorszenie sytuacji procesowej tej ostatniej, a więc podważających materialnoprawne elementy roszczenia, przesłanki procesowe, wymogi formalne czynności prawnej itp., często oparte na informacjach wskazanych przez stronę przeciwną (potocznie: zarzut).” – tak

T. Ź. w komentarzu do art. 207 kpc, lex. W tej sprawie pozwany zarzucając wadliwość wykonania robót powinien już w sprzeciwie od nakazu zapłaty podać na czym ona polega i zgłosić dowody na tą okoliczność. W ocenie Sądu dowód z opinii geotechnicznej był nie tylko dowodem spóźnionym, ale podyktowanym odmową zabezpieczenia dowodu z opinii biegłego. Dodać należy, że do zabezpieczenia dowodu według tezy określonej w sprzeciwie nie mogło dojść, bo jak wyżej wskazano dowód w tym zakresie był zbędny dla rozpoznania sprawy.

Pozwany zresztą po potwierdzeniu wykonania robót przez powoda powinien niezwłocznie ustalić ich stan i jakość, tym bardziej, że powód zszedł z budowy w połowie sierpnia 2012 r. i istniała konieczność rozliczenia się przez strony.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powód w niniejszym procesie dochodził od pozwanej spółki zapłaty kwoty 172.036,16 zł tytułem robót wykonanych w ramach realizacji umowy z dnia 14 czerwca 2012 r. nr 456/LA (...), w okresie od dnia 1 lipca do 14 sierpnia 2012 r. Przy czym zakres i wartość tych robót powód wywodził z treści dokumentu zatytułowanego „Tabela elementów rozliczeniowych nr 2 ...” (k. 19/2-24) oraz wystawionej na jego podstawie fakturze VAT nr (...) na w/w kwotę.

Pozwany w sprzeciwie zarzucał zaś brak potwierdzenia wykonania robót przez inżyniera budowy i inspektora nadzoru oraz niewłaściwe wykonanie robót i poniesioną z tego tytułu przez szkodę.

Zgodnie z poczynionymi w sprawie ustaleniami faktycznymi strony procesu łączyła umowa o roboty budowlane nr 456/LA (...) z dnia 14 czerwca 2012 r. Przy czym powód był podwykonawcą pozwanego. Z kolei pozwany był podwykonawcą generalnego wykonawcy – konsorcjum (...). Inwestorem zaś było (...) S.A.

W okresie kiedy powód realizował umowę pozwany nie był zgłoszony inwestorowi jako podwykonawca, to samo dotyczyło powoda. W sprawie istotny jest również fakt, że powód w umowie z Generalnym Wykonawcą (nr (...)) miał obowiązek wykonywania umowy osobiście a na podwykonawców musiał mieć uprzednią zgodę na piśmie.

W umowie z dnia 14 czerwca 2012 r. strony ustaliły, że podstawą do wystawiania faktur będą protokoły odbioru potwierdzone przez inżyniera budowy (osoba z ramienia GW – konsorcjum) i inspektora nadzoru (osoba z ramienia inwestora) - § 9 ust. 2 w zw. z § 6 ust 5 i 6 umowy. Ustalono też warunki w jakich powód może od umowy odstąpić (§ 13 ust.2).

Uregulowanie odnośnie podstaw do wystawiania faktur VAT i konieczności potwierdzania wykonania robót przez inżyniera budowy i inspektora nadzoru były analogiczne jak w umowie łączącej pozwanego z generalnym wykonawcą (§ 9 k. 53).

W okolicznościach niniejszej sprawy bezsporne było, że powód przystąpił do realizacji umowy i wykonywał częściowo roboty. Z tytułu wykonanych przez siebie robót wystawił 2 faktury VAT. Jedna była przedmiotem procesu w sprawie VI GC 391/12, zaś druga o nr 01/01/2013 r., z dnia 14 stycznia 2013 r. jest objęta niniejszym sporem.

W toku realizacji inwestycji był problem z generalnym wykonawcą, bo ogłoszono upadłość jednego z konsorcjantów (co potwierdził także świadek J. W.). Powód wstrzymał się z wykonaniem robót już w połowie sierpnia 2012 r. na żądanie pozwanego, bo nie wiadomo było jakie będą losy kontraktu.

W dniu 30 października 2012 r. dokonano inwentaryzacji robót wykonanych przez powoda sporządzając na tę okoliczność Tabelę elementów rozliczeniowych nr 2 (k. 19/2-24). Przy czym roboty ujęte w w/w dokumencie były przedmiotem weryfikacji przez pracownika pozwanego G. K., który zapisem na tej tabeli potwierdził ich wykonanie. Jednocześnie wskazał, że rozliczenie będzie możliwe dopiero po zatwierdzeniu przez inspektora nadzoru w rozliczeniu między inwestorem a generalnym wykonawcą.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należy wskazać, że łącząca strony umowa jest umową o roboty budowlane w rozumieniu art. 647 k.c. Zgodnie z powyższym przepisem wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu (wykonania robót) zgodnie z projektem i zasadami wiedzy technicznej, inwestor zaś zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu oraz do odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia.

W przypadku umowy o roboty budowlane decydujące znaczenie dla powstania obowiązku zapłaty wynagrodzenia ma zatem odbiór robót (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, z dnia 14 września 2005 r., I ACa 222/05, OSA 2006/11/38; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach, z dnia 17 lutego 2000 r., I ACa 1027/99, Pr.Gosp. 2001/2/48, Wspólnota (...), LEX nr 45341).

Na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego oraz Prawa budowlanego wprawdzie brak jest definicji odbioru, niemniej z praktyki i ustalonych zwyczajów oraz wykładni wynika, że jest to spotkanie przedstawicieli inwestora i wykonawcy (wykonawcy i podwykonawcy), mające na celu ustalenie, czy roboty zostały wykonane prawidłowo, zgodnie z harmonogramem robót, czy posiadają usterki, a jeśli tak – jaki jest ich charakter i w jakim terminie powinny one zostać usunięte.

W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie pozwany dokonał odbioru robót powoda wykonanych w okresie od 31 lipca do 14 sierpnia 2012 r., czego dowodem jest Tabela elementów rozliczeniowych nr 2 z dnia

30 października 2012 r. oraz treść zeznań świadka G. K..

Zdaniem Sądu Okręgowego zarzut pozwanego braku odbioru robót z uwagi na niezatwierdzenie protokołu robót przez inspektora nadzoru i inżyniera budowy są niezasadne. Zgodzić się należy z powodem, że nie łączył go z Inwestorem ani z Generalnym wykonawcą żaden stosunek prawny. Podmioty te zresztą nic nie wiedziały o powodzie jako podwykonawcy robót.

Zapis § 9 pkt. 2 umowy stron o potwierdzeniu protokołu nie miał zatem racji bytu warunkach współpracy stron. Można wręcz uznać zapis ten za nieważny bo uzależniający zapłatę wynagrodzenia od zdarzenia przyszłego i niepewnego, tj. potwierdzenia przez podmioty trzecie (art. 58 § 1 i 3 k.p.c.). Byłoby to zresztą sprzeczne z ekwiwalentnością umów wzajemnych.

Odnosząc się do kwestii odstąpienia od umowy przez powoda należy stwierdzić, że w tym zakresie zasadne jest stanowisko pozwanego, co do braku podstaw ku temu. Po pierwsze umowne prawo odstąpienia od umowy uregulowane w § 13 ust. 2 umowy jest sprzeczne z treścią art. 395 k.c. nie wskazuje bowiem terminu w jakim powód mógł od umowy odstąpić.

Po drugie niewątpliwie powód roboty objęte przedmiotem niniejszego procesu wykonał, a zatem przedmiotowe oświadczenie, wobec podzielności przedmiotu umowy, odnosi się co najwyżej do niewykonanej jeszcze części umowy stron. Tym samym ocena skuteczności oświadczenia o odstąpieniu od umowy dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostaje bez znaczenia.

W tym miejscu należy podkreślić, że pozwany pierwotnie jedynie anonsował swoje roszczenia z tytułu obniżenia wynagrodzenia z uwagi na wady i odszkodowanie. Roszczeń tych nie sformułował bowiem w sposób szczegółowy. W zakresie obniżenia wynagrodzenia z tytułu wad nie określił kiedy wykrył wady, jakie to były wady, a przy tym nie udowodnił notyfikacji wad, czym nie dochował aktów staranności, o których mowa w art. 647 k.c.

w zw. z art. 656 k.c. i art. 637 k.c. i 638 k.c. oraz art. 563 k.c. Po otrzymaniu faktury w styczniu 2013 r. nie podnosił istnienia wad oraz niewykonania robót objętych tabelą obmiarów, chociaż w tabeli potwierdził wykonanie robót. Pozwany w sprzecznie wnioskując dowód z opinii biegłego de facto dopiero zamierzał przy pomocy tego dowodu ustalić, czy w ogóle istnieją wady wykonanych przez powoda robót, a jeżeli tak, to jakie są to wady i ich przyczyny.

Odnosząc się zaś do twierdzeń pozwanego o poniesieniu przez niego szkody na skutek wadliwego wynikania przedmiotowych robót należy zauważyć, że pozwana spółka nie wskazała jaką konkretnie szkodę poniosła, a zatem nie sprecyzowała swojego roszczenia z tytułu odszkodowania.

Przede wszystkim jednak w toku niniejszego procesu pozwany z tego tytułu nie złożył żadnego oświadczenia materialnoprawnego, tj. potrącenie.

Reasumując Sąd Okręgowy uznał, że powód wykazał zasadność swojego roszczenia, a pozwany nie udowodnił aby miał prawo realizować roszczenia z rękojmi, nie wykazał wykrycia w terminie wad i zgłoszenia ich, a co za tym idzie prawa do żądania obniżenia wynagrodzenia. Nie udowodnił również poniesienia szkody z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez pozwanego i skutecznego dochodzenia roszczenia z tego tytułu.

W konsekwencji powyższego Sąd Okręgowy - na podstawie art. 647 k.c. – powództwo w zakresie należności głównej w całości uwzględnił, o czym orzekł w pkt. I wyroku.

W przedmiocie odsetek ustawowych Sąd orzekł na mocy art. 481 k.c.

w zw. z § 10 umowy stron zasądając je za okres od dnia 14 lutego 2013 r.

do dnia zapłaty, zaś żądanie za okres od dnia 29 stycznia do dnia 13 lutego 2013 r. oddalił albowiem termin płatności należności z tytułu wykonanych robót strony ustaliły na 30 dni od doręczenia faktury. Pozwany w piśmie z dnia 21 stycznia 2013 r. potwierdził, że sporną fakturę doręczył mu w dniu

14 stycznia 2013 r.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd Okręgowy orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 2 ust. 1 i 2 w związku z oraz § 6 pkt. 6 rozp. Min. Spr. z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z (...), nr 163, poz. 1348, z późn. zm.). Na powyższe koszty składają się opłata od pozwu w kwocie 8.602 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600 zł i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W zakresie zwrotu pozwanemu niewykorzystanej zaliczki na wydatki Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Zarządzenie:

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego;
2. kal 2 tyg.